

Φαγητό του εργοστασίου

John Birley. " Το συνηθισμένο πρόγραμμα ήταν από τις 5 το πρωί μέχρι τις 9 ή 10 το βράδυ: Και τα Σάββατα, μέχρι τις 11, και συχνά μέχρι τις 12 το βράδυ, και την Κυριακή μας έστελναν να καθαρίσουμε την μηχανή. Δεν επέτρεπαν χρόνο για φαγητό ούτε για δείπνο αλλά και ούτε για τσάι. Πηγαίναμε στο μύλο στις 5 ακριβώς και δουλεύαμε μέχρι τις 8 και 9 όπου και μας έφερναν για πρωινό το οποίο περιελάμβανε νερό με βρώμη, και με παξιμάδι βρώμης με κρεμμύδια για την γεύση. Το βραδινό περιελάμβανε παξιμάδια βρώμης από το Derbyshire, κομμένα σε 4 κομμάτια, και κυμαίνονταν σε 2 είδη. Το ένα ήταν βουτυρωμένο και το άλλο με μέλι (ως γλύκισμα). Μαζί με το παξιμάδι, υπήρχαν δοχεία με γάλα. Πίναμε το γάλα και τρώγαμε το παξιμάδι στο άλλο χέρι, και πηγαίναμε να δουλέψουμε χωρίς να καθίσουμε κάτω. "

Matthew Crabtree. " Άρχισα να δουλεύω στο μαγειρείο του Dewsbury όταν ήμουν 8 χρονών. Έπρεπε να φάμε το φαγητό μας στο μύλο. Ήταν συχνά με επικάλυψη σκόνης από την καπνοδόχο: Σε αυτή την περίπτωση έπρεπε να το φυσήξουμε και να το μαζέψουμε με τα ίδια μας τα χέρια, πριν φαγωθεί.

Sarah Carpenter. " Το συνηθισμένο φαγητό μας ήταν το παξιμάδι. Ήταν χοντρό και χορταστικό. Το παξιμάδι αυτό τοποθετούνταν σε δοχεία. Βραστό γάλα και νερό σερβίρονταν μαζί. Αυτό ήταν το πρωινό μας και το βραδινό. Το βραδινό μας ήταν πατατόπιτα με ψημένο μπέικον, κομμάτι εδώ και κομμάτι εκεί, τόσο παχύ με λίπος που τρομάζαμε να το φάμε, ωστόσο ήμασταν τόσο πεινασμένοι που μπορούσαμε να φάμε οτιδήποτε. Τσάι ποτέ δεν είδαμε, ούτε βούτυρο. Είχαμε τυρί και μαύρο ψωμί μια φορά το χρόνο. Μας επιτρέπονταν 3 γεύματα την μέρα ωστόσο έπρεπε να ξυπνήσουμε 5 το πρωί και να δουλέψουμε μέχρι τις 9 το βράδυ.